

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

květen 2014

8. ročník / 5. číslo

Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží. (1K 1,18)

O Nanebevstoupení Páně

Dnes vstoupil náš Pán Ježíš Kristus na nebesa. Kéž tam s ním vystoupí i naše srdce!

Slyšme, co říká apoštol: *Když jste byli s Kristem vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. Na to myslíte, co pochází shůry, ne na to, co je na zemi.* Jako on vystoupil, a přece se od nás nevzdálil, tak i my jsme s ním již v nebi, ačkoli se s naším tělem ještě nestalo, co máme slíbeno. On je již vyvýšen nad nebesa, a přece v nás na zemi trpí každou bolestí, kterou tu jako jeho údy zakoušíme. Sám to dosvědčil, když shůry volal: *Šavle, Šavle, proč mě pronásleduješ?* a nebo když řekl: *Měl jsem hlad, a dali jste mi najíst.* Proč také my na zemi neusilujeme, abychom skrze víru, naději a lásku, které nás s ním spojují, byli už nyní s ním v nebi? On, ač je tam, je také s námi; a my, třebaže jsme zde, jsme také s ním. On tak jedná pro své božství, moc a lásku; my sice nemůžeme jako on pro své božství, můžeme však pro svou lásku, lásku k němu. On nebe neopustil, když k nám odtud sestoupil; a stejně neopustil ani nás, když znovu vstoupil na nebesa. Že tam byl, i když byl zde na zemi, dosvědčují jeho vlastní slova: *Nikdo nevystoupil do nebe kromě toho, který sestoupil z nebe, totiž Syn člověka, který je v nebi.* To bylo řečeno s ohledem na jednotu, poněvadž on je naše hlava a my jeho tělo. A to mohl způsobit jen on sám: on jako Syn člověka se stal jedním z nás a my jsme se stali skrze něho syny Božími. Vždyť apoštol říká: *Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů, ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu i u Krista.* Neříká: takový je Kristus, nýbrž tak je tomu i u Krista. Kristus má sice mnoho údů, avšak jediné tělo. Sestoupil tudíž z nebe, z milosrdné lásky; a zase sám vystupuje do nebe, byť i my v něm, skrze milost. A tak jen Kristus sestoupil a jen Kristus vystoupil: a to tak, že důstojnost Hlavy se při spojení s tělem neztrácí a spojení Hlavy s tělem nepřestává.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ – eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Čtvrtek 18⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ – eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Kalendárium

6. května od 19,00 se bude konat filmový klub v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 (promítat se bude film s názvem „Údolí včel“ z roku 1967, československé historické drama).

13. května od 19,00 se bude konat biblická hodina v Communii v ulici Karolíny Světlé 21. Dál budeme pokračovat v povídání o Starém zákonu.

20. května od 19,00 budeme opět v Communii v ulici Karolíny Světlé 21 pokračovat v povídání o Starokatolických specifikách.

27. května od 18,00 budeme mít v rotundě Nalezení sv. Kříže na bohoslužbě opět ekumenického hosta. Tentokrát to bude Mgr. Daniel Majer z husitské církve. Po bohoslužbě tedy **od 19,00** bude s Mgr. Majerem v Communii pokračovat beseda.

Událo se

4. dubna od 17,00 se u sv. Vavřince na Petřině sešel anglický sbor a obohatil bohoslužbu svým krásným zpěvem. Navíc tato bohoslužba byla dvojjazyčná a slavit s námi přišli i naši bratři z anglicky mluvící obce od sv. Klimenta. Bohoslužbě předsedal Marek Bendy Růžicka.

11. dubna od 13,00 se konal malý úklid u sv. Vavřince, abychom ho připravili na oslavu Velikonoc. Děkujeme všem pomocníkům!

13. dubna od 17,00 jsme u sv. Vavřince oslavili Květnou neděli. Požehnali jsme palmové ratolesti a kočky a společně tak vstoupili do Svatého týdne.

15. dubna od 18,00 se u sv. Vavřince sešel prakticky celý starokatolický klérus a při slavnosti bohoslužbě náš biskup požehnal oleje.

Kalendář farní obce

16. dubna od 18,00 se v rotundě Nalezení sv. Kříže konaly tradiční Temné hodinky, kde na poslední Kristova slova na kříži kázali mimo jiné i studenti teologie.

17. dubna od 19,00 se na Zelený čtvrtek u sv. Vavřince konala eucharistická slavnost s mytím nohou. Na bohoslužbu navazovala getsemanské meditace. **Od 21,00** se pak konala křížová cesta s ekumenickou účastí.

18. dubna od 18,00 jsme Velký pátek začali opět křížovou cestou, tentokrát však pouze za účasti našich farníků. **Od 19,00** pak začala liturgie Velkého pátku s uctíváním kříže. **Od 20,30** pokud už jsme nepodlehli studenému počasí sledovat další netradiční zpracování pašijových her. Přes noc pak probíhalo tradiční noční bdění.

19. dubna od 21,00 jsme společně oslavili Bílou sobotu u sv. Vavřince. Během vigilie byla biřmována Jana Peschková a po bohoslužbě jsme opět ještě příjemnou chvíli strávili povídáním a pojídáním jídla, které jsme přinesly na společné agapé. Tato oslava Kristova vzkříšení byla letos opravdu radostná a příjemná. Surrexit Christus!

27. dubna od 9,00 se bohoslužba z rotundy Nalezení sv. Kříže přenášela živě na vlnách radia Českého rozhlasu 2. Eucharistické slavnosti na 2. neděli velikonoční předsedal Petr Jan Vinš.

Narozeniny v květnu slaví:

Jan Jandourek, Zbyněk Pačes, Ivana Poláková, Ivo Kotek, Jakub Helcelet, Hana Doubková, Vojtěch Kněžů, Šárka Boldišová, Miroslava Sedláčková ml., Zuzana Šeráková, Milena Richterová, Jáchym Jandourek, Jindřiška Urfusová, Amaya Marie Tomanová, Miroslav Albrecht, Lenka Anzari, Jitka Hejbalová, Anna Hubená, Pavel Hynek, Zdeněk Jeřábek, Pavel Langhammer, Francesca Šťastná.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

1.5. – Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů

1K 15,1-8

Ž 19

J 14,6-14

V evangeliu slyšíme otázku, kterou Filip pokládá Ježíšovi: "Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme". Tahle otázka často visí ve vzduchu. Je to vlastně výzva: Bože, ukaž se, dej o sobě nějak vědět. Pak to bude jednoduché. Uvěříme. Už to nějak zvládneme. Proč tolik nejistoty?

Z Ježíšovy odpovědi nám přeběhne mráz po zádech. "Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mne neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce"?

Tady zní něco, co platí i pro nás: Člověče, tak dlouho už jsem s tebou a ty mne pořád neznáš?

Ano, je jen jediná tvář, v níž je možné vidět Boha. Tvář Ježíšova. Tvář toho, který nás naučil vnímat Boha jako milujícího Otce. Toho, který je cesta, pravda a život. Toho, který dovolil, že smíme být jeho apoštoly a že skrze nás mohou lidé poznávat jeho lásku.

3.5. – Slavnost Nalezení sv. Kříže

Zj 5,6-12 (Zj1,5-8)

Ž 118

1K 1,18-25

L 24,35-48

Jako dávná zkušenost se říká: "Skrze kříž, k Bohu blíž." Skrze kříž nás k nebeskému Otci přivádí Ježíšova láska. Její poznání nás uschopňuje milovat a máme milovat jako Ježíš i skrze kříž v našem životě. Vítězný Kristův kříž. Ten vysvětluje utrpení a ukazuje cestu jeho zhodnocení ve spojení s láskou. Kříž je důkazem Boží lásky a symbolem víry, která vítězí nad světem.

4.5. – 3. nedelě velikonoční

Sk 2,14a.36-41

Ž 116

1P 1,17-23

L 24,13-35

Všechny jejich naděje a sny se rozplynuly. Pán byl mrtev. Tolik věřili a teď...? Teď je po všem. Měl být přece tím, kdo vykoupí Izrael, ale velekněží ho nechali zabít. Byl to prorok, ale najednou je mrtvý. A nic se nestalo. Nic se nezměnilo. Dny si plynou dál. Slunce ráno vychází a večer zapadá. Jen on už není mezi živými...

Proč třetí neděli po Bílé sobotě máme slyšet toto evangelium? Vždyť mi přece víme, že vstal z mrtvých. Proč máme sledovat příběh dvou učedníků, kteří neuvěřili zázraku třetího dne? Proč máme spolu s nimi kráčet do Emaus? Co z toho příběhu je vlastně pro nás?

Možná právě to. Bílá sobota je už pryč. Radostné aleluja, které jsme s nadšením po čtyřiceti dnech zpívali s plných plic, už možná trochu ztrácí dech. No, tak Bílou sobotu jsme oslavili. Hurá! Pán vstal z mrtvých! To máme radost... Kde je ale naše radost doopravdy? Slunce vychází a zapadá stejně jako předtím a bude vycházet a zapadat i další dny. Nic se nezměnilo. Už dva tisíce let... Pořád do kola. Těšíme se, se zatajeným dechem čekáme, zapálíme nový paškál... A pak ho zapalujeme každou sváteční bohoslužbu...

Možná i z nás vyprchala nějaká naděje. Možná i my jsme na takové cestě do Emaus. Možná i my nepoznáváme Pána, který s námi kráčí. Možná právě proto, je dobré slyšet (toto) evangelium.

11.5. – 4. neděle velikonoční

Sk 2,42-47

Ž 23

1P 2,19-25

J 10,1-10

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utečou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Ježíš jim pověděl toto podobenství, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci...

Nedělní a sváteční čtení

18.5. – 5. neděle velikonoční

Sk 7,55-60

Ž 31

1P 2,2-10

J 14,1-14

„V domě mého Otce je mnoho příbytků.“ Také se neubráníte představě obrovského panelového domu, s mnoha byty a vchody. Co vchod to možná jedna církev. Jako by náš Pán věděl, že máme potřebu se oddělovat a členit a i v tomto by nám chtěl vyhovět. „... kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to.“

Ale má být nebe skutečně takové? Ohrádky pro každé stádečko oveček. Jedna vedle druhé. Takhle si to máme představovat? Ne, nemáme, ale možná dost často představujeme. Takové naše sobectví a útěcha, že se pak v nebi nepotkáme s tím a oním, protože nebudou – NEMŮŽOU – být v mém příbytku.

Jenže ty příbytky nejsou vězení, ze kterých bychom nesměly ven. I kdyby každý z nás měl svůj příbytek, každá církev svůj vchod, tak stejně budeme bydlet pod jednou střechou, potkávat se na stejné ulici, žít v jednom nebi. V nebi je možná mnoho příbytků, ale Pán je jen jeden. Milosrdný, milující, dobrotivý... Bohu díky!

25.5. – 6. neděle velikonoční

Sk 17,22-31

Ž 66

1P 3,13-22

J 14,15-21

„Miluješ mne?“

„Ano, ty přece víš, že tě mám rád.“

Rád... Mám tě rád... To je to jediné, co mi lidé asi zvládneme říct, aniž bychom se za to vyznání museli stydět. Máme ho rádi. Opravdově, upřímně, lidsky... Ano, máme ho rádi... Taky se vám tam však tak vtíravě vnucuje slovíčko „ale“? Tohle slovo od nás možná slyší nejčastěji.

„Začnu číst pravidelně Bibli, ale...“

„Budu chodit každou neděli na bohoslužbu, ale...“

„Budu správným křesťanem, ale...“

„Mám tě rád, ale...“

... ale nejsem schopný být jako ty, Pane. Nedokážu tolik milovat, nedokážu zapřít sám sebe. Nedokážu přestat myslet sám na sebe. A ty to víš...

A přesto odpovídáš: „Následuj mne.“

29.5. – Slavnost Nanebevstoupení Páně

Sk 1,1-11

Ž 47 (Ž 93)

Ef 1,15-23

Mt 28,16-20

Nanebevstoupení není událost v rozměrech našeho světa, ale skutečnost, která patří do sféry Boží. Kristus překračuje hranice našeho pozemského světa a tím pro něj neplatí jeho rozměry.

Víra v Ježíšovo nanebevstoupení je rozhodující pro pochopení lidské existence na tomto světě, ale také rozhodující pro porozumění tomuto světu: jak se tento a onen svět mohou sejít, jak může mít člověk lidský vztah k Bohu a naopak jak může nekonečný slyšet omezeného, věčný časného? A odpovědí je Ježíš Kristus, Bůh i člověk.

On vstupuje k Otci ne jako hrdina, který bojoval za svoje vítězství a teď si jde pro medaili, on tam vstupuje jako ten, který bojoval za nás a teď vstupuje k Otci jako první z nás. Znamená to, že Bůh už nebude jen vstupovat do naší lidské bídy, ale že i my budeme moci vstoupit do jeho slávy. Odchází k Otci ne jako ten, kdo nás odepsal, ale jako ten, kdo nás miluje. Jeho nanebevstoupení není konec jeho díla, ale jeho vstup do nové fáze a také naše dospělost a samostatnost.

Rozhovor s Janem Jandourkem

V květnu oslaví narozeniny náš kněz Honza Jandourek. Takže kromě toho, že mu přejeme všechno nejlepší a hodně Božího požehnání, mu položíme pár otázek, abychom se o tomto pomocném duchovním něco málo dověděli. A když už tento měsíc slaví, že je o rok starší, rozhodli jsme se vzít ten rozhovor trošku s humorem.

Narozen: 12. 5. 1965

Práce: novinář

Hobby: letadla

Honzo, prosím tě, vzhledem k tomu, že jako pomocný duchovní nejsi tolik okoukaný jako pražský farář, nemohl by ses nám trochu více představit? Víš, taková ta klasika, rodina, práce...

Rodina jsme pětičlenná, což je tak akorát, sám pocházím z pětičlenné rodiny, tak mi to přijde jako standard. I když se třemi dětmi jsme u někoho už za exoty. Nějakým kouzlem ale všichni kolem nás na sídlišti na Hájích, kde žijeme, mají taky tři děti. Děti jsou chytré a nevychovatelné běžnými lidskými silami. Svou Polovičku jsem poznal na sociologii, tak máme ohledně některých věcí stejný odborný jazyk. Vzdor oboru jsme nakonec dospěli k názoru, že většina podstatných vlastností je zřejmě dědičná, což se netýká jen potomků, ale i nás samotných.

Kromě toho, že jsi bývalý římskokatolický kněz, jsi i sociolog. Jak se taková netradiční kombinace dostane do starokatolické církve?

To se většinou stává vstupem do nějaké církve. Stejně tak se to může přihodit třeba i studentce husitské teologie. Pokud jde ale o kombinace, považoval bych za dobré, aby duchovní měli ještě nějaký jiný obor nebo životní oblast. I kdyby to měl být třeba instalatér, lékař nebo majitel restaurace. Prostě aby se kromě věcí neviditelných zabýval i něčím, co vidět je a netratil smysl pro realitu. Pro kněze by asi nejbližší byla profese psychologa, je to koneckonců taky pomáhající profese. Se sociology to může být trochu problém, pracují se společností jaksí ve velkém a pořád něco porovnávají, takže se možná někdy zdráhají přiznat něčemu výlučnost a lidem stoprocentní svobodu volby. Proč je na Litvě třináctkrát víc

Rozhovor s Janem Jandourkem

sebevražď než na Maltě nebo Kypru? No protože žijete na Litvě. Kam se poděla ta svobodná vůle?

Tvé civilní povolání je novinářina. Píšeš pro Reflex. Máš z této profese nějaké „zábavné historky z natáčení“?

Tak třeba jak mě ještě z mladé fronty DNES poslali do Kolína na papežskou návštěvu. V Praze na letišti mě do seznamu cestujících omylem zapsali dvakrát. Na palubě letadla si mě pak ještě na zemi vyvolali a kontrolovali doklady, že jsem to já. „Víte,“ říkala mi letuška, „máme v letadle dva cestující stejného jména“. Tak jsem si sednul a oni chodili po letadle a hledali toho druhého Jandourka a pořád počítali a počítali a motory běžely a palivo teklo a dlouho se nic nedělo. Pak to vzdali a startovalo se.

Taky jsem pomohl nastartovat kariéru jedné mladé čarodějnice. Dělal jsem s ní rozhovor a ona mi ukazovala, jak věští a kde má doma svého osobního ducha a čím ho krmí a tak. Rozhovor v Reflexu vyšel, četl ho někdo z televize a ji pozvali do pořadu Jana Krause. Rázem se proslavila a dnes se k ní hrne klientela. Hned jsem si připadal užitečný.

A abys těch pracovních povinností neměl málo, tak vedle kněze, novináře a otce na plný úvazek vlastníš ještě své nakladatelství. Je nějaká kniha, kterou jsi vydal a jsi na ní obzvláště hrdý a chystáš k vydání něco zajímavého?

Lionel Blue – Zadní vrátka do nebe. Na to jsem hrdý. Teď na nakládání nemám moc čas a taky moc peněz, ale něco uděláme jako e-knihy.

Ovšem ty píšeš knihy i sám. Máš teď něco rozpracovaného? Je v blízkosti nějaká další Ortenova cena?

O ceně pochybuji. Do léta bych měl dopsat knížku pro Portál nazvanou Průvodce šílené socioložky po vlastním osudu. Taky mám napsanou většinu jednoho románu, ale nechci to zakřiknout.

Tak ještě jednou všechno nejlepší! Hlavně to zdraví (v tvém věku) a hbité prsty při psaní článků! A abychom nezapomněli, děkujeme za rozhovor!

Díky!

Farní vyúčtování za měsíc duben 2014

Příjmy:

sbírky:	7 796,-
příspěvky:	2 415,-
úrok.....	302,-
sponzorský dar na Pašije 2014.....	7 000,-
CELKEM:	17 513,-

Výdaje:

telefon:	1 094,-
varhaní doprovod:	2 250,-
nájem Communio.....	2 529,-
služby Communio	1 120,-
Pašije 2014.....	14 000,-
CELKEM:	20 999,-

ROZDÍL: - 3 480,-

Běžný účet k 30.4.2014:	1 019 240,-
Pokladna:	26 350,-
CELKEM:	1 045 590,-